

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: I. M., nar. X,
státní příslušnost X,
naposledy hlášen k pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí,
Rudé armády 1000, 517 41 Kostelec nad Orlicí,
propustkou na adrese X,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 23. 3. 2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2022, č. j. OAM-180/LE-VL12-HA08-ZZC-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl na základě rozhodnutí ze dne 7. 3. 2022, č. j. OAM-180/LE-VL12-HA08-ZZC-2021, zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o azylu (dále jen

„zákon o azylu“), a to pro nebezpečí veřejnému pořádku a zároveň mu byla podle § 46a odst. 5 zákona o azylu stanovena doba trvání zajištění do dne 7. 4. 2022. Důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí byly ve zkratce následující skutečnosti předcházející bezprostředně zajištění: dne 23. 2022 žalobce v Pobytovém středisku Havířov pod vlivem alkoholu agresivně reagoval na upozornění zaměstnance Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra (dále jen „SUZ“) k tomu, aby si nasadil ochranu dýchacích cest a dále velmi vulgárně označoval pracovníka SUZ. Zdviženou rukou dokonce naznačoval fyzické napadení, následně vulgárně reagoval na žalovaného po správním úkonu, kdy mu bylo předáno snížení finančního příspěvku na částku existenčního minima. Téhož dne se žalobce dostavil do pobytového střediska pod vlivem alkoholu s dalšími výhrůzkami směřujícími k zaměstnanci SUZ. Nad rámec výše uvedeného žalovaný konstatuje, že žalobce představuje problémového klienta. Soustavně porušoval ubytovací řád, zejména opakovaným požíváním alkoholu v pobytovém středisku, nedodržováním hygienických standardů, verbálními útoky na jiné osoby atd.

2. Důvodem zajištění bylo, že s ohledem na výše uvedené žalobce o udělení mezinárodní ochrany porušil závažným způsobem povinnost stanovenou § 48 zákona o azylu, totiž dodržovat ubytovací řád pro azylová zařízení. Podle § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu žalovaný může rozhodnout v případě nutnosti o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu, a je důvodné se domnívat, že by žadatel, zde žalobce, mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Žalovaný posoudil výše uvedenou skutečnost, konkrétně opakované verbální napadení a přihlédl k nedodržování podmínek společného ubytovacího zařízení v důsledku požívání alkoholu. Žalobce je problémový. I přes dosud udělenou sankci (snížení finančního příspěvku na částku existenčního minima) a vedení sociálních pohovorů k nápravě se jeho chování nezlepšilo.
3. Proti rozhodnutí žalovaného o zajištění brojil žalobce žalobou. V ní namítal, že v projednávané věci nebyly naplněny podmínky pro rozhodnutí o zajištění žalobce z důvodů uvedených v § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Těmi může být jen jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Jednání žalobce totiž nelze podřadit pod skutečné a zejména dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Žalobce zdůraznil, že zajištění cizince je až krajním prostředkem omezení svobody a lze jej aplikovat jen při naplnění zákonných podmínek. Žalovaný se nezabýval podrobněji mírou závažnosti vytýkaného jednání a jeho skutečným vlivem na ohrožení veřejného pořádku. Žalovaný zvolil zajištění jako určitý „výchovný“ prostředek ve vztahu k žalobci, což je ovšem zásadně nepřijatelné. Nestandardní, asociální či nemorální chování či jednání žalobce nemůže být samo o sobě důvodem vedoucím k zajištění. Žalobce se domnívá, že napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nezákonné pro nenaplnění důvodů pro zajištění cizince ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu.
4. Žalovaný k žalobě uvedl, že, jak dokládají hlášení o mimořádných událostech, žalobce svým jednáním byl s to vyvolat důvodnou obavu z možného přechodu od verbální agrese k fyzickému násilí. Uchýlil se i k vyhrožování zabitím zaměstnanci SUZ. Žalovaný postupoval v souladu s platnou právní úpravou, když zjištěné jednání žalobce považoval za způsobilé vyvolat důvodnou domněnku, že by žalobce mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu a veřejný pořádek. Vzhledem k tomu, že k jeho nežádoucímu chování, konkrétně opakovanému verbálnímu vyhrožování, došlo právě v jednom z

azylových zařízení, nejevilo se smysluplným v žalobcově případě uložit zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu.

5. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Žalobce byl zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Podle zmíněného ustanovení žalované ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.
7. Správní spis ve věci obsahuje důkaz v podobě Hlášení o mimořádné události ze dne 2. 3. 2022. Tehdy žalobce vyhrožoval v opilosti usmrcením zaměstnanci SUZ L. D.. Událost měla svědkyni. K žalobě stran toho žalobce dodává, že jeho jednání nelze podřadit pod „dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti“. Zde soudu nezbyvá než citovat pramen nevyšší právní síly, tj. Listinu základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Její čl. 6 odst. 1 říká: „Každý má právo na život. Lidský život je hoděn ochrany již před narozením.“ A pak čl. 6 odst. 2 Listiny toto konkretizuje ve znění: „Nikdo nesmí být zbaven života.“ Pro kontext: ústavním zakotvením ochrany života začíná Hlava druhá Listiny, která se věnuje základním právům, tzn. právům přecházejícím práva veškerá další. Zájem na ochranu práva na život tak požívá maximální vážnosti, tudíž jeho ohrožení vykazuje rys dostatečné závažnosti z podstaty.
8. Ve spojitosti s ochranou práva na život pojem veřejného pořádku rozvíjí judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2020, č. j. 10 Azs 299/2019-27 též řešil případ žalobce, který vyhrožoval zaměstnanci SUZ smrtí. Ve prospěch zajištění jakožto naléhavého postupu NSS argumentoval následovně: *„Při ohrožení života a zdraví není navíc zpravidla čas čekat a pozorovat, jak se situace, resp. stěžovatelovo jednání, vyvine, jelikož v sázce je příliš mnoho. I to se nutně promítá do hodnocení toho, zda stěžovatel svým jednáním může být hrozbou pro chráněné zájmy, resp. veřejný pořádek, jehož nezbytnou součástí je ochrana společensky důležitých zájmů.“* V daném rozsudku NSS ke všemu připouští absenci nutnosti či dokonce nevyhnutelnosti pravomocného odsouzení trestním soudem.
9. Soud se závěrem pozastavuje nad tezí o vzájemné nezávislosti morálky a práva, kterou žalobce žalobou podsouvá. Jakkoliv vztah morálních a právním norem generace právních filozofů pojímaly rozličně, jedno pochybnost nesnese: pilíř morálky ochranu ze strany právních institucí účinně požívá. Musí, nemá-li stavba práva padnout. Ta stavba, jež nenechává společnost napospas živlům vnějším, jakož i vnitřním.
10. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 11. dubna 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně